

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko Przedsiębiorstwu [...] Spółce z o.o.

w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 września 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 stycznia 2007 r.,

- 1) uchyła punkt 1 zaskarżonego postanowienia i umarza postępowanie wywołane wnioskiem o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia;**
- 2) uchyła punkt 2 zaskarżonego postanowienia orzekający o odrzuceniu zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 października 2006 r.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia na postanowienie tego Sądu z dnia 11 października 2006 r. i zażalenie to odrzucił.

Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 11 października 2006 r. odrzucony został wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 20 czerwca 2006 r. i odrzucony wniosek powoda o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, a także odrzucony wniosek pełnomocnika powoda w tym przedmiocie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia, wobec czego został wezwany do uzupełnienia tego braku w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia po terminie i złożył wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia tego braku.

Oddalając ten wniosek Sąd Apelacyjny stwierdził, że podane przez powoda przyczyny uzupełnienia braków zażalenia po terminie nie pozwalają na przyjęcie, iż uchybienie terminu nastąpiło bez jego winy w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c.

W konsekwencji oddalenia wniosku o przywrócenie terminu Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, obejmującym także oddalenie wniosku o przywrócenie terminu, powód zarzucił błędną ocenę, iż uchybienie terminu nastąpiło z jego winy, a także naruszenie art. 394 § 3 w zw. z art. 126¹ § 1 i art. 130 k.p.c. przez odrzucenie zażalenia z powodu nie uzupełnienia w terminie braku w postaci nie wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, choć powód nie miał obowiązku wskazania tej wartości, skoro przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadniony jest zarzut naruszenia art. 394 § 3 w zw. z art. 126¹ § 1 k.p.c., bowiem pozbawione podstaw było wezwanie powoda do usunięcia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 11 października 2006 r., będące konsekwencją błędnego stanowiska Sądu Apelacyjnego, że zażalenie dotknięte było brakiem formalnym w postaci nie wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przepis art. 394 § 3 k.p.c. określający wymagania formalne zażalenia nie zawiera wymogu wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, jednak stwierdzając, że zażalenie między innymi powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pism procesowych, odsyła w tym zakresie do art. 126¹ k.p.c., nie zaś do art. 126 § 2 k.p.c., który dotyczy tylko pierwszego w sprawie pisma procesowego. Zgodnie z art. 126¹ § 1 k.p.c. w każdym piśmie procesowym, a więc i w zażaleniu, należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. Obowiązek podania wartości przedmiotu sporu lub zaskarżenia nie powstaje zatem, gdy przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna, a taka sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie, w której powód dochodził od strony pozwanej kwoty 1 013 197,10 zł, zaś strona pozwana dochodziła od niego kwoty 127 723,60 zł. Powód zaskarżył wyrok Sądu pierwszej instancji, oddalający jego powództwo i uwzględniający powództwo strony przeciwnej, tylko w części oddalający jego powództwo wskazując wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 1 013 197,10 zł. Jego apelacja została oddalona. Zatem w postępowaniu apelacyjnym i dalszym postępowaniu wszczętym wnioskiem o doręczenie odpisu wyroku Sądu drugiej instancji z uzasadnieniem przedmiotem sprawy była już tylko kwota 1 013 197,10 zł. Zawsze jednak, na każdym etapie postępowania, przedmiotem sprawy była oznaczona kwota pieniężna. Zgodnie z art. 394 § 3 w zw. z art. 126¹ § 1 k.p.c. powód nie miał więc obowiązku wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w zażaleniu na postanowienie z dnia 11 października 2006 r. Nie było zatem podstaw do wezwania go do usunięcia braku zażalenia przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia, a całe dalsze postępowanie wywołane tym wezwaniem i jego

konsekwencjami, w tym postępowanie o przywrócenie terminu do usunięcia tego braku, było bezprzedmiotowe. Z tych względów Sąd Najwyższy uchylił punkt pierwszy zaskarżonego postanowienia oddalający wniosek o przywrócenie terminu i umorzył postępowanie w tym przedmiocie oraz uchylił punkt drugi orzekający o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 11 października 2006 r., jako pozbawiony podstawy prawnej (art. 398¹⁶ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).